

בעניין: _____ מור ואח'

ע"י ב"כ טליה יהודה ואח'

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית

ע"י ב"כ עוה"ד ראובן אידלמן ואח'
פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466687; פקס: 02-6467011

המשיב

בקשה לפסיקת הוצאות ושכר טרחת עו"ד

בכפוף להחלטת בית המשפט הנכבד בבקשת העותרים למחיקת העתירה, שהוגשה היום, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק הוצאות לטובת העותרים.

1. העותרים סבורים כי הם זכאים להוצאותיהם, על פי המבחנים שנקבעו בבג"ץ 842/93 **נסאסרה נ' שר הבינוי והשיכון**, פ"ד מח(4) 217, 219, ובהתאם לפסיקה בעניין זה, כדלקמן:
 1. העתירה שבכותרת הוגשה על מנת לאפשר לעותר 1 (להלן: **העותר**) לצאת מהגדה המערבית לירדן, דרך גשר אלנבי, לצורך עבודתו כמדריך תיירים לחאגי ולעומרה.
 2. לאחר הגשת העתירה, ביום 23.1.12, הודיע המשיב כי אין עוד מניעה ליציאת העותר לחו"ל.
 3. העתירה הוגשה לאחר אי מענה של **כשלושה חודשים** להשגה שהגיש העותר, לאחר שהמשיב מנע את יציאתו בגשר אלנבי, עת הגיע בראש קבוצה בהדרכתו לגשר אלנבי.
 4. כפי שפורט בעתירה (ר' סעיפים 18-25), התנהלות המשיב בעניינו של העותר הייתה רצופה כשלים: נציגי המשיב בגשר לא הפנו את העותר להגיש השגה במקום; משהגיע למת"ק, שלחו אותו נציגי המשיב במקום לכתבן פלסטיני על מנת שהלה ימלא עבורו את ההשגה בעברית, וזאת בניגוד לפסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 86/11; משהגיש את ההשגה, מסרו לו כי התשובה תינתן בתוך חודשיים, ולא בתוך 8 שבועות; ולבסוף, כשהגיע העותר על מנת לקבל את התשובה להשגתו בתום חודשיים, נמסר לו כי התשובה תינתן בתום חודשיים נוספים, דהיינו **ארבעה חודשים** ממועד הגשת ההשגה. אף פניית העותרים למשיב לאחר הגשת ההשגה לא זכתה לכל מענה.

6. השתהותו של המשיב ממתן מענה להשגתו של העותר החריפה את הפגיעה בעותר, שנדרש תכופות לצאת לצרכי עבודתו ולהדריך תיירים, והיותה חריגה מתקופת 8 השבועות הקבועים בנוהל המשיב.
7. בהתעלמותו הממושכת של המשיב מהפניות שהופנו אליו, פעל המשיב באופן בלתי מידתי ובלתי סביר, ואף הפר את חובתו על פי דין.
8. בנסיבות המקרה, לא ניתן להטיל ספק בכך שהגשת העתירה היא שהביאה לקבלת תשובת המשיב לבקשה. אולם בכל מקרה, על פי הפסיקה, די בכך כי הנסיבות הצדיקו, בראיה אובייקטיבית, את הגשתה :

גם אם לא הגשת העתירה הביאה לגיבוש עמדת משיבים 1-2 שהובילה להתייתרות העתירה, עדיין זכאית העותרת להוצאותיה. זאת הן בשל צדקת טענותיה כלפי משיבים 3-5 והן בשל העובדה שהיעדר מענה מהמשיבים 1-2 הצדיק, בראייה אובייקטיבית, את הגשת העתירה. לעניין זה מרכז הכובד מצוי בשאלה האם מנקודת מבטו של עותר סביר, הגשת העתירה הייתה הכרחית, ולא בשאלת הקשר הסיבתי בין הגשת העתירה לבין הסעד שהתקבל.

(החלטת כב' הרשמת לז' מיום 11.8.08, בבג"ץ 11143/07 **אבן קיסר שדות בע"מ נ' שר הפנים** (לא פורסם)).

- וראו גם: בג"ץ 5662/02 **ריש נ' שר התחבורה**, תק-על 2002(3) 3055, 3055 (2002); בג"ץ 6468/06 **קפלה נ' שר הפנים**, תק-על 2007(3) 1357, 1358 (2007); בג"ץ 4578/00 **איל"ן נ' שר העבודה ורווחה**, תק-על 2000(3) 569, 570 (2000); בג"ץ 2708/96 **סונוקרט נ' שרות הבטחון הכללי**, תק-על 2000(2) 544, 545-544 (2000); בג"ץ 4333/07 **"יש דין" נ' צה"ל יחידת בתי משפט הצבאיים באיזור יהודה ושומרון**, תק-על 2007(4) 2979, 2980 (2007); ובג"ץ 5463/07 **שמאסנה נ' מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית**, תק-על 2007(4) 4750, 4751 (2007).
9. יתרה מזאת, תקופת ההמתנה הארוכה לתשובת המשיב, מחד גיסא, וההיענות המהירה לבקשתם של העותרים לאחר הגשת העתירה, מאידך גיסא, לא מותירים ספק, כי **הגשת העתירה הייתה מוצדקת ואף הכרחית** :

נראה כי העובדה שהעותרים המתנינו שמונה חודשים להחלטה בעררם, מבלי לקבל תגובה למכתביהם, והעובדה שכשבועיים בלבד לאחר הגשת עתירתם אושרה בקשתם על ידי המשיבים, איננה בבחינת צירוף מקרים גרידא. תקופת ההמתנה הארוכה, מחד גיסא, וההיענות המהירה לבקשה לאחר הגשת העתירה, מאידך גיסא, מביאים למסקנה שהגשת העתירה הייתה מוצדקת.

(החלטת כב' הרשמת מיום 8.11.99, בבג"ץ 3786/99 **אבו זיאד נ' שר הפנים**, תק-על 99(3) 185 (1999)).

10. יודגש, כי בשל החומרה הרבה שבהתנהלות של אי מענה מצד הרשות, פסק בית המשפט כי בנסיבות של עתירה אשר מוגשת לאחר אי מענה ממושך, על המשיב לשאת בהוצאות העותרים אפילו במקרים בהם העתירה נמשכה בלא שנתקבל הסעד העיקרי :

בשלב זה ובהמשך להמלצת בית המשפט מושכים העותרים את עתירתם... אף שהעתירה נמשכה, אנו מחייבים את המשיבים לשלם לעותרים הוצאות בסכום האגרה (1,618 ש"ח) שבה נשאו לצורך הגשת העתירה שבכאן ושכר טרחת עורך דין בסך 3,500 ש"ח וזאת משום שהמשיבים לא השיבו לפניות

חוזרות ונשנות של העותרים אליהם בעניין נשוא העתירה, ומשכך נדרשו להגשתה ולהוצאות הכרוכות בכך.

(בג"ץ 5768/09 אלדקס נ' המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית (לא פורסם; 7.12.09).

11. למותר לציין, כי גם אם ייטען שהחלטה התקבלה "מטעמים הומניטאריים" או "לפנים משורת הדין" וכיוצא בזאת, הרי טענה זו אינה מעלה ואינה מורידה, שכן נפסק כבר כי "הטעמים ההומניטאריים הינם חלק מן הדין, וקיימת חובה להביאם בחשבון". (בג"ץ 5504/03 כחלות נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, תק-על 2004(2) 3155, 3156 (2004); וראו גם: בג"ץ 9393/03 ווטסון נ' שר הפנים, תק-על 2004(1) 2522, 2522 (2004); בג"ץ 4465/05 גדילי נ' מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית, תק-על 2005(3) 4161 (2005)).

12. בקביעת גובה ההוצאות מתבקש בית המשפט הנכבד לתת משקל למאמצים שעשו העותרים אצל המשיב טרם שהחליטו שכלו כל הקיצין ואין בפניהם ברירה אלא לפנות בעתירה לבית המשפט הנכבד.

13. ב"כ המשיב, עו"ד ראובן אידלמן, מסר כי "המשיב יגיב לבקשה ככל שיידרש לכך, בהתאם להחלטת בית המשפט".

24 בינואר 2012

[ת.ש. 70629]

טליה יהודה, עו"ד
ב"כ העותרים